

РЕШЕНИЕ

№ 21865

гр. София, 31.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 21.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **2522** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на В. И. И., ЕГН: [ЕГН] срещу Решение № 1040-21-73/12.02.2024г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ – С. град, с което е оставена без уважение жалба вх. №1012-21-1143/13.11.2023 г. срещу Разпореждане № 214-00-51910-9 и Разпореждане № 214-00-1910-10 от 02.11.2023г. на длъжностно лице на осигуряването за безработица, като неоснователна.

Жалбоподателят обжалва решението, като моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на административно-производствените правила, а също и като необосновано. Твърди, че в потвърдените с него разпореждания неправилно е направен извод, че служителите на „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД не са имали качеството на осигурени лица пи смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, т. 3 от ДР на КСО. Твърди се, че напълно добросъвестно на 26.01.2023г. жалбоподателят е започнал работа в „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, като неочакван оза него, с обяснения, че инвеститорът се отказва от дейността, със Заповед № 10/31.01.2023г., трудовият му договор е бил прекратен, считано от 01.02.2023г. Твърди, че не е запознат с финансовите резултати на дружеството-работодател за периода 26.01. – 31.01. 2023г., нито има ангажимент към тях. Като служител на дружеството той е имал отговорност да престира труд, което е сторил. Твърди, че реално е работил за периода на действие на трудовия

договор с „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, но ТП на НОИ се са положили необходимите усилия, тъй като в противен случай са щели да го установят. Игнорирани са обстоятелството, че в това дружество са били наети множество служители, които са били ангажирани и в предишното дружество, фактически ръководено от същия мениджмънт. Позовава се на данните от трудовата книжка, като официален удостоверяващ документ за вписаните в нея обстоятелства. Твърди, че в нарушение на чл. 26 от АПК не е бил уведомен за започване на административното производство по издаване на Разпореждане № 214-00-1910-9 от 02.11.2023г., с което е отменено Разпореждане от 14.02.2023г. за отпускане на ПОБ по чл. 54а КСО, поради заличени данни, подадени от дружеството осигурител. Неуведомяването е лишило жалбоподателя от възможност за защита в производството по издаване на неблагоприятния за него административен акт, което представлява съществено процесуално нарушение. Освен това, жалбоподателят не е участвал и в производството по издаване на задължителните предписания за заличаването на данни за 11 лица, в т.ч. и жалбоподателят, които са имали правопораждащ ефект спрямо последния, защото с тях са заличени осигурителните му данни, без титуляра на тези данни да е взел някакво участие в производството по заличаването им и без дори да е бил уведомен за акта за заличаване на данните. В тази връзка се позовава на нова съдебна практика на ВАС.В обжалваното Решение изобщо не се коментира какви сведения са били дадени от физическите лица, наети по трудов договор при „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД и не става ясно дали от жалбоподателя са искани такива. Не става ясно също защо, при положение, че такива сведения са дадени от другите лица за реално извършвана трудова дейност са игнорирани от административния орган. За правото на лицето да участва в производство, касаещи заличаване на негови осигурителни данни обосновава и с разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на Р България, доколкото лицето има пряк, личен и непосредствен интерес да потърси чрез жалба съдебна защита. Твърди се, че контролният орган не е изпълнил задължението си по чл. 74, ал. 5 от КТ и чл. 74, ал. 3 от КТ, като при липса на влязъл в сила съдебен акт, който е обявил недействителността на всеки сключен и редовен от външна страна трудов договор, издадените задължителни предписания и решението на директора на ТП на НОИ твърди, че са незаконосъобразни. В заключение е направено искане за отмяна на процесното решение и потвърдените с него разпореждания.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и с адв. Н. и адв. Б., които поддържат жалбата и молят същата да бъде уважена. Представя писмени бележки и претендира присъждането на разноски, съгласно приложен списък.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ – С. - град, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София – град, III отделение, 17 – ти състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Със Заявление вх. № 214-00-1910/06.02.2023 г., В. И. И. е сезирал административния орган с искане за отпускане на ПОБ след прекратяване на трудовото му правоотношение с “Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, съгласно приложената заповед № 10 от 31.01.2023 г. за прекратяване на трудовото

правоотношение, считано от 01.02.2023 г., на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ. С разпореждане № 214-00-1910-1/14.02.2023 г. исканото обезщетение е отпуснато за периода от 01.02.2023 г. до 31.01.2024 г. в размер 85.71 лв. дневно.

По повод на установените на 22.08.2023 г. данни в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел ТРЮЛНЦ/ за прекратена търговска дейност на „Дженеръл Дивелъпмънт” ЕООД е назначена ревизия по разходите на ДОО на осигурителя, приключила с Ревизионна записка No P3-5-21-01430477/04.10.2023 г. на контролен орган на ТП на НОИ-С. град, неразделна част от която е анализа към нея, в който са обективирани установените при ревизията факти и обстоятелства, както и че са били издадени задължителни предписания за заличаване на данни в Р..

Установено е, че „Д. Д.” ЕООД е регистрирано на 12.01.2023г. с едноличен собственик и управител - М. А. К., а от 24.01.2023г. е вписана промяна на собствеността и нов управител - А. Г., Германия. Дружеството е със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица]No 40, бл. Бизнес Център Европарк, ет. 2. По молба на дружеството от 16.06.2023г. до Софийски градски съд на основание чл. 625 от Търговския закон (ТЗ) е поискано откриване на производство по несъстоятелност. С Решение № 1043 от 22.08.2023г. на СГС дружеството е обявено в несъстоятелност, с определена начална дата на неплатежоспособност 01.02.2023г.

Съгласно изложените в оспореното решение констатации, по време на ревизията дружеството е представявано, съгласно нотариално заверено пълномощно от упълномощено лице - „СС Трейд” ООД, управлявано от С. Г. Г. и С. П. П.. С декларация вх. No 4023-21-272#15/08.08.2023 г. С. П. е декларирал, че към 08.08.2023 г. не му е известно да съществуват и не са му предоставени документи във връзка с изплащането на възнаграждения на лицата, за които са били подадени уведомления по чл. 62 от КТ. В регистъра на трудовите договори е установено, че за периода от 26.01.2023 г. до 01.02.2023 г. от „Дженеръл Дивелъпмънт” ЕООД са подадени 11 бр. уведомления за сключени трудови договори с 11 лица, назначени на длъжности „финансов мениджър“, „директор - мениджър информационни технологии“, „заместник главен счетоводител“, „специалист тестване на софтуер“, „мениджър софтуерно развитие“, „ръководител техническа поддръжка“, „ръководител екип програмисти“, „отговорник/специалист техническа поддръжка“, „ръководител комуникационни технологии“, „експерт финансови и стопански анализи“ и „програмист софтуерни приложения“ с осигурителен доход значително надвишаващ максималния осигурителен доход, съгласно ЗБДОО за 2023 г. В Р. са подавани данни за лицата с вид осигурен „01“ с осигурителен доход 00,00 лв. предвид, че същите са бити осигурени при друг работодател върху максималния осигурителен доход съгласно ЗБДОО.

Изискана е информация от ТД на НАП - С. относно извършвана търговска/стопанска дейност от „Дженеръл Дивелъпмънт” ЕООД. В получения отговор се сочи, че дружеството няма регистрирани фискални устройства и регистрирани търговски обекти; данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани с КЕП на упълномощено лице; няма данни за образувано изпълнително дело; дружеството е регистрирано по ЗДДС от 27.01.2023 г.; подавани са нулеви справки-декларации по ДДС, няма декларирани обороти, няма покупки и продажби, като от така събраната информация е направен извода, че дружеството не е упражнявало никаква търговска/стопанска дейност, доколкото не са реализирани никакви покупки и продажби, няма реализиран оборот и получавани приходи.

В хода на ревизията по разходите на ДОО от пълномощника на дружеството са представени документи и писмени обяснения. Представени са трудови досиета за служителите; щатно разписание; разплащателни ведомости за м.01.2023 г., за която административният орган сочи е компютърна разпечатка без положени подписи на съставител и ръководител; фишове за заплати за периода от 26.01.2023 г. до 31.01.2023 г.; заповед за съкращаване на всички щатни бройки поради лошо финансово състояние на дружеството; оборотна ведомост за периода от 01.01.2023 г. до 31.01.2023 г. с отразени разходи за персонала; инвентарна книга за периода от 01.01.2023 г. до 31.01.2023 г. без посочени активи притежавани от дружеството; аналитичен регистър за периода от 01.01.2023 г. до 31.01.2023 г.; касова книга за периода от 01.01.2023 г. до 31.01.2023 г. без посочени наличности; копие на съдебно финансово-икономическа експертиза и Решение No 1043 от 22.08.2023 г. на СГС.

По данни от направената по повод откриване на производството по несъстоятелност съдебно финансово - икономическата експертиза в резултат от анализа на приложения по делото счетоводен баланс към 30.06.2023 г. е установено, че дружеството за периода от 01.01.2023 г. до 30.06.2023 г. не притежава дълготрайни материални и нематериални активи; посочената сума от 100.00 лв. представлява капитала на дружеството и е отразена в оборотната ведомост като налична в брой, но няма данни същата да е налична; от предоставените оборотна ведомост и главна книга за периода от 01.01.2023 г. до 30.06.2023 г. е установено също, че дружеството няма отчетени приходи, т.е. няма данни за извършвана търговска дейност и източници на финансиране; по данни от оборотната ведомост дружеството няма налични парични средства; не притежава и не е притежавало недвижими имоти; няма данни за регистрирани МПС; по данни от счетоводството, дружеството не е имало движение на парични средства по откритите разплащателни сметки.

На контролния орган на ТП на НОИ-С. град, извършващ ревизията по разходите на ДОО не са били представени приходни и разходни счетоводни документи, фактури, дебитни и/или кредитни известия, платежни нареждания, банкови извлечения, касови бонове, ежедневни и/или месечни касови отчети, ПКО и РКО, не са представени каквито и да било документи, доказващи реални разплащания във връзка с осъществявана търговска стопанска дейност от дружеството, вкл. и доказателства за извършване на трудова дейност от назначените лица.

В оспореното решение е посочено също, че от страна на контролните органи на ТП на НОИ-С. град на основание чл. 44-46 от АПК и на основание чл. 108, ал 2 от КСО, с цел гарантиране на осигурителните права на лицата, е изискано от същите да дадат своите писмени сведения по отношение на трудовата им заетост в дружеството, в т.ч. и В. И. И.. Част от лицата са предоставили сведения, като в същите декларират, че естеството на извършваната от тях дейност е оформяне на счетоводната политика на дружеството, изграждане и поддържане на информационни мрежи, управляване на счетоводния процес, тестване и техническа поддръжка на софтуер и настройване на активи.

Предвид установеното от извършените проверки на НАП и НОИ от контролния орган е прието, че „Дженеръл Дивелъпмънт” ЕООД не е извършвало търговска/стопанска дейност по смисъла на Търговския закон за времето от вписването му 12.01.2023 г., която да предполага наемане на 11 лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не са установени данни за активи -компютри, на които е тестван софтуер и е извършвано настройване на активи реализирани приходи от търговска дейност на дружеството,

които да обуславят изплащане на каквито и да било възнаграждения на лицата, не се доказва реално изплащане на трудови възнаграждения на обявените за наети лица, не са намерени обекти, в които лицата да са полагали труд. В тази връзка е прието, че 11-те лица, за които има подадени данни за сключени трудови договори и данни по чл. 5, ал. 4 от КСО нямат качеството на осигурени лица по смисъла на § 1, ал.1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не се установява същите реално да са упражнявали трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл. 10, ал. 1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение. Предвид установените факти и обстоятелства при ревизията по разходите на ДОО е направен извод, че без правно основание са били декларирани данни в регистрите на НАП и НОИ, поради което на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, на дружество „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД са издадени Задължителни предписания No ЗД-1-21-01430487/04.10.2023 г. за заличаване на данните в Р., подадени за периода от 26.01.2023 г. до 31.01.2023 г. за всичките 11 лица, между които и за В. И. И.. Задължителните предписания са връчени на представляващия осигурителя в ревизионното производство - С. П., на 06.10.2023 г., не са обжалвани и са изпълнени на 18.10.2023 г.

С оглед заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО досежно жалбоподателя и при спазване на чл. 5, ал. 6 и чл. 54л от КСО, ръководителят на осигуряването по безработица, при съобразяване с новонастъпилите обстоятелства е извършил нова преценка по правото на ПОБ по подаденото от В. И. И. на 06.02.2023 г. заявление, като след извършената нова преценка е прието, че лицето не е осигурено при посочения осигурител „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД за периода от 26.01.2023г. до 31.01.2023г. и няма право на ПОБ.

На основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО е издадено Разпореждане No 214-00-1910-9 от 02.11.2023 г., с което е отменено Разпореждане No 214-00-1910-1/14.02.2023 г. за отпускане на ПОБ, а по подаденото заявление за отпускане на ПОБ е постановено Разпореждане No 214-00-1910-10 от 02.11.2023 г., с което е отказано отпускане на ПОБ.

Срещу така издадените разпореждания по реда на чл.117, ал. 1, т. 2 б. „б“ КСО е подадена жалба, която е приета за неоснователна. В тази връзка решаващият орган е посочил, че всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП и НОИ във връзка с възложените им дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор, не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на осъществяването на общественото осигуряване. В тази връзка, при извършване на проверка/ревизия по разходите на ДОО страна в производството е само осигурителят, и само той може да бъде адресат на административния акт - задължителни предписания. Решаващият орган сочи, че жалбоподателят неправилно тълкува разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО, тъй като осигурителните вноски са дължими само при реално съществуващо осигурително правоотношение като част от вноските са за сметка на осигуреното лице (чл. 6, ал. 3 от КСО). При невнесени осигурителни вноски следва да бъде установено дали такива са били дължими. След като законодателят е приел, че преценката на правото и изчисляването на обезщетенията от ДОО ще се извършва по данни в Р. (чл. 54л от

КСО), то с извършването на проверка/ревизия по разходите на ДОО се осъществява последващ контрол, за да се установи дали действително лицата, за които по електронен път е подавана информация в регистрите на НАП, са работили и са получавали възнаграждение. В оспореното решение се сочи, че декларирането от осигурителя е индигия за упражняване на трудова дейност, съответно - задължение за осигуряване, но не доказва релевантния факт, че трудова дейност обективно е била осъществявана от работника. Декларирането не се ползва с презумпция за вярност, а при невярно деклариране подадените данни подлежат на коригиране/заличаване.

При заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства, във връзка със заличаването на данните -и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО. Съгласно тази норма влязлото в сила разпореждане по ал. 1 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на ПОБ. В тази връзка, в КСО като специален закон, уреждащ отношенията по социално осигуряване, е налице законово основание за преразглеждане на влязлото в сила разпореждане за отпускане на ПОБ. При тези аргументи, обжалваните разпореждания са потвърдени с оспореното в настоящото производство решение.

По делото са приети като писмени доказателства представената административна преписка от ответника. Събрани са гласни доказателства, чрез разпита на двама свидетели за установяване факта на реално положен труд от жалбоподателя в проведено на 27.05.2024 г. открито съдебно заседание.

Свидетелите дават показания, че са работили заедно с жалбоподателя в една компания „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, като той е бил ръководител екип на техническата поддръжка. Преди това компанията е била с наименование „Рейшънъл Пърформънс“, като там свидетеля К. дава показания, че са работили заедно с жалбоподателя около пет или шест години. Казано им е от мениджмънта, че има нов инвеститор, който желае да започне чрез нова компания. Преподписани са нови договори с „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, като жалбоподателят е продължил да работи заедно със свидетелите. Двамата свидетели дават показания, че не са сменяли работното място, като същото се намира на [улица], Бизнес Център Европарк, ет. 2.

В същото съдебно заседание проведено на 27.05.2024 г. е открито производство по чл. 193 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК /л. 269/ по оспорване истинността на трудова книжка на жалбоподателя с № 314595 досежно положения подпис на стр. 23 за работодател/управител на “Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД и на заповед за прекратяване на трудово правоотношение № 10 от 31.01.2023г. по отношение на подписа, положен за работодател “Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД.

По искане на ответника е допусната и приета съдебно-графологична експертиза /СГЕ/, която дава заключение, че подписите, положени „ЗА УПРАВИТЕЛ“, на „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, в правоъгълните щемпели на страница 20 и страница 23, както и в графи 6 и 9, „Подпис и печат на

работодател”, в Трудова книжка, издадена на В. И. И., серия И, № 314595 не са положени от А. Г.. Подписът положен от името на А. Г. в заповед за прекратяване, с основание „съкращаване на щат“ на трудов договор, сключен между управителя на „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД и жалбоподателя не е положен от А. Г..

По искане на жалбоподателя е допуснат до разпит едни свидетел за установяване факта от кого и при какви обстоятелства са положени подписите в оспорените два акта. Чрез разпита на свидетеля Г. се установява, че положеният подпис за управител на стр. 23 от приложения по делото оригинал на трудовата книжка е неин. На двата печата на подпис „работодател“ при започване и при напускане на работа, също подписите са нейни. Свидетелката заявява, че има спомен да е попълвала трудовата книжка на жалбоподателя, като подписите положени върху приложеното по делото копие на трудова книжка на жалбоподателя от въпросната стр. 23 /стр. 68 от делото/ също са нейни. Тя е подписала и трудовия договор на стр. 64, гръб от делото, в качеството си на назначен в „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД служител на длъжност „заместник главен счетоводител“.

По делото е прието и удостоверение от Нотариус И. И.-Ж. с изх. №11834/20.9.2024 г., с което нотариусът, удостоверява, че на 25.01.2023г. е подписано пълномощно за банка от А. Г., с което упълномощава Й. С. Г. с множество права да представлява „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, в т.ч. изрично е посочено на последна страница от същото, че пълномощникът има право да изготвя и подписва всякакви документи, удостоверяващи трудовия и осигурителния стаж на служителите, включително трудова книжка и удостоверения за платени трудови възнаграждения, данъци и осигуровки.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решение № 1040-21-73/12.02.2024г. на директора на ТП на НОИ С. - град е връчено на жалбоподателя на 16.02.2024 г.

Жалбата срещу решението на директора на Териториално поделение на НОИ-С. до съда, е подадена чрез административния орган, на 01.03.2024г. Сезиращата съда жалба, е подадена от активно процесуално легитимирано лице, което е адресат на издаденото решение от ответната страна, и чиито права и законни интереси са засегнати от същото. Оспорването е осъществено в законоустановения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, същото е надлежно упражнено, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – издаден ли е акта от компетентен орган, в писмена форма, спазени ли са материалноправните и административнопроизводствените правила; актът съобразен ли е с целта на закона.

Решение № 1040-21-73/12.02.2024г. на директора на ТП на НОИ – С. град е

издаден от оправомощен орган, в рамките на неговата компетентност, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО и приложената по делото Заповед № 1712/17.08.2015г. на Управителя на НОИ, удостоверяваща заеманата длъжност от издателя на оспореното решение /лист 25 от делото/. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. От обстоятелствената част недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издадените административните актове за наличие на предпоставките по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 2, т. 1 за отмяна на влязло в сила разпореждане, поради наличие на нови доказателства, които имат значение за определяне правото на паричното обезщетение за безработица и е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, тъй като за периода 26.01.2023г. до 31.01.2023г. вкл. данните по чл. 5, ал. 4 от КСО за жалбоподателя И. са заличени и същият не е имал качеството на осигурено лице по смисъла на чл. 10 КСО и § 1, ал.1, т. 3 от ДР на КСО и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО.

Разпорежданията, предмет на контрол също са издадени от компетентен административен орган. Съгласно чл. 54ж, ал. 1 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, В настоящия случай оспорените разпореждания са издадени от Е. П., главен експерт по осигуряването, на когото съгласно приложена по делото Заповед № Ц1015-21-17/27.01.2023г. на директора на ТП на НОИ е възложено да изпълнява функциите на административен орган по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3 във връзка с по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО. Същото се явява материално и териториално компетентния административен орган да стори това съгласно нормата на чл. 54ж, ал. 1 от КСО.

Съгласно разпоредбата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, влязлото в сила разпореждане по ал. 1 за отпускане на обезщетение може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на обезщетението. Съгласно чл. 54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

На следващо място, според приложимата в конкретния случай разпоредба на чл. 54а, ал. 1 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по

чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда. Разпоредбата на чл. 54а, ал. 4 от КСО постановява, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок от 7 дни от тази дата.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. „Осигурено лице“ (§ 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО) е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. В случая, след извършени служебни проверки е преценено от административния орган, че жалбоподателят не е упражнявал трудова дейност, съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО и не се явява осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО за периода 26.01.2023 г. до 31.01.2023 г.

Настоящият състав намира за основателни възраженията в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на решението на директора на ТП на НОИ - С. град и потвърдените с него разпореждания. От доказателствата по делото безспорно се установява, че В. И. не е бил уведомен и не е участвал в производствата по издаване на административния акт, с който е отменено първоначалното разпореждане за отпускане на обезщетение. Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейност възложена на НОИ, но макар работниците/служителите, за които са подавани данни от работодателя за сключени трудови договори, да не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност, осигурителните права на тези работници и служители могат да бъдат засегнати по негативен начин от резултатите, установени при последващи проверки. Вярно е, че при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител и само той може да бъде адресат на административния акт, издаден в резултат на проверката - задължителни предписания, които са влезли в сила (а и не са предмет на настоящото дело). В това производство органът не дължи връчване на жалбоподателя на констативния протокол от проверката и задължителните предписания, дадени на осигурителя „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД. Съдът споделя обаче виждането, че в производството по издаване на Разпореждане № 214-00-1910-9 от 02.11.2023 г., с което е отменено издаденото и влязло в сила предходно разпореждане за отпускане на ПОБ № 214-00-1910-1 от 14.02.2023г. за отпускане на ПОБ, както и Разпореждане № 214-00-1910-10 от 02.11.2023 г., с което е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО по заявлението на И. от 06.02.2023 г., административният орган е следвало да

уведоми И. за започналото производство и да му предостави възможност да се защити и евентуално да ангажира доказателства. В случая производството за издаване на разпореждане по чл. 54ж от КСО е започнало служебно, не по заявление на жалбоподателя по делото, но с него пряко се засягат права и законни интереси на осигуреното лице - отменят се предоставени му вече и упражнени от него права на обезщетяване за безработица. Тъй като в КСО липсват специални разпоредби за започване на това административно производство, то административният орган, в изпълнение на чл. 26 АПК и по реда на чл. 18а АПК, е следвало да уведоми известното му заинтересовано лице И., който в това производство не е заявител, но за когото, акта е породил неблагоприятни правни последици. Неуведомяването е лишило жалбоподателя от възможност за защита в производството по издаването на неблагоприятните за него административни акта и това представлява съществено административнопроцесуално нарушение, което не може да се санира чрез правото на обжалване. Участието на едно заинтересовано лице в административното производство по установяване на неблагоприятни за него факти е основно негово право и то следва да му бъде осигурено от административния орган, независимо от наличието на данни, свързани със спора по същество - извършвал ли е дейност работодателя, възникнало ли е валидно осигурително отношение, което да е основание за обезщетяване при безработица. Административният орган не е направил проверка дали „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД е извършвало търговска дейност по време на производството по отпускане на обезщетението, макар да е разполагал още тогава със съответните правомощия и възможности, в рамките на служебното начало. Нещо повече, от данните по делото се установява, че такава проверка е извършена през м. 08.2023г., в резултат на която, съгласно приложения по делото констативен протокол № КП-5-21-01405596/08.08.2023г. /л.204 от делото/ от органа по осигуряването е прието, че „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД е подало коректни данни за периода 26.01.2023г. до 31.01.2023 г. За това обстоятелство свидетелства и приложеното по делото писмо изх. № 4023-21-272-16/15.08.2023г. на началник отдел КР на ДОО /л. 203 от делото/, съгласно което при проведени разговори със служителите при предходна проверка, през четирите дни същите са извършвали организационни офис дейности. В писмото също така е отразено, че при настоящата проверка бяха представени ведомости, от пълномощник, за начислени възнаграждения. На следващо място за основателни съдът намира и изложените в жалбата възражения, че при постановяване на решението си директорът не е обсъдил дадените от служителите на „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД сведения и обяснения в т.ч. и от жалбоподателя във връзка с издадените задължителните предписания за заличаването на процесните данни, както и не е изложил съображения защо не кредитира обясненията от служителите. Не става ясно също така дали жалбоподателят конкретно е давал такива обяснения. Административният орган не е извършил също така служебна проверка за внесени осигурителни вноски в периода 12 месеца преди януари 2023г., доколкото в случая се касае за заличаването единствено на 6 дни от общо изискуемите 12 месеца. Допуснатите нарушения на административнопроизводствените правила са съществени, тъй като ако те не

бяха допуснати, би могъл да се издаде акт с различно /противоположно/ съдържание на настоящото.

Съдът намира, че при постановяване на оспореното решение и потвърдените с него разпореждания са допуснати нарушения на материалния закон, което е основание за отмяна акта по чл. 146, т. 4 АПК по следните съображения:

Спорният между страните въпрос е дали лицето, което претендира, че е било осигурено, действително е извършвало трудова дейност, съответно налице са били спрямо него предпоставките за отпускане на ПОБ, съответно законосъобразно ли е отменено разпореждането, по силата на което му е изплащано ПОБ, респ. законосъобразно ли е отказано изплащане на претендираното обезщетение.

На първо място съдът намира за необходимо да се произнесе по въпроса относно откритото производство по чл. 193 ГПК във вр. с чл. 144 от АПК по оспорване истинността на трудова книжка на жалбоподателя с № 314595 досежно положения подпис на стр. 23 за работодател/управител на „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД и на заповед за прекратяване на трудово правоотношение № 10 от 31.01.2023г. по отношение на подписа, положен за работодател „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД.

От приетото по делото и неоспорено от страните заключение на СГЕ се установява, че подписа, положени „ЗА УПРАВИТЕЛ“, на „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, в правоъгълните щемпели на стр. 23, както и в графи 6 и 9, „Подпис и печат на работодател“, в Трудова книжка, издадена на В. И. И., серия И, № 314595 не са положени от А. Г.. Същевременно от представеното удостоверение от Нотариус И. Ж., с изх. № 11834/20.9.2024г. става ясно, че нотариусът е заверил на 25.1.2023г. пълномощно от управителя на „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, с което Й. Г. се упълномощава да представлява дружеството като работодател. Изрично на страница последна от така издаденото удостоверение се сочи, че пълномощникът има право да изготвя и подписва всякакви документи, удостоверяващи трудовия и осигурителния стаж на служителите, включително трудова книжка и удостоверения за платени трудови възнаграждения, данъци и осигуровки. Лицето Й. Г. е разпитана по делото в качеството ѝ на свидетел, като същата изрично заявява, че положените на стр. 23 от трудовата книжка на жалбоподателя за управител и за работодател при започване и при напускане на работа са положени от нея. Трудовата книжка на жалбоподателя е попълнена и оформена от нея, упълномощена от управителя на дружеството, по въз основа на нотариално заверено на 26.1.2023г. пълномощно.

Съдът кредитира дадените от свид. Г. показания, като последователни, непротиворечиви и съответстващи на събраните по делото доказателства. Предвид представеното удостоверение от Нотариус И. Ж., с изх. № 11834/20.9.2024г., за упълномощаването на свид. Г. да изготвя и подписва всякакви документи, удостоверяващи трудовия и осигурителен стаж на служителите, съдът намира направеното от ответника оспорване за неуспешно, а издадената трудова книжка за редовно и надлежно оформен документ, който не следва да бъде изключван от доказателствата по делото. „ От доказателствата по делото на основание чл. 194, ал. 2 от ГПК следва да бъде изключена представената по делото заповедта за прекратяване на

трудовия договор на жалбоподателя № 10/31.01.2023г., доколкото заключението на приетата и неоспорена от страните СГЕ установява: „подписът положен от името на А. Г. в заповед....., не е положен от А. Г.“. В тази връзка следва да бъде посочено, че дори да се приеме, че подписът на управителя на “Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД в заповедта за прекратяване на трудовия договор не е положен от лицето А. Г., а от друго лице, с оглед на извършеното от ответника оспорване, то това би рефлектирало единствено върху прекратяването на трудовото правоотношение, което пък не е предмет на настоящия спор и съответно не се явява спорно обстоятелство. В случая спорът е дали лицето, което претендира, че е било осигурено, действително е извършвало трудова дейност. От друга страна прекратяването на трудовото правоотношение на жалбоподателя е надлежно оформено, подадено е уведомление за прекратяването, вписано е в трудовата книжка на лицето и то не твърди, че в последствие е полагало труд при този работодател. Т. е с оглед на горното съпътстващите прекратяването на трудовото правоотношение документи доказват, че лицето не е продължило да осъществява трудова дейност. Така, от останалите приложени по делото документи се установява прекратяване на осигуряването спрямо жалбоподателя от страна на “Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД на дата 01.02.2023г. с основание „съкращаване на щата“ съгласно Заповед № 2/30.01.2023г. По делото е представената справка на НОИ за подадени уведомления от осигурител “Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД /стр. 188 и 190 от делото/; данни от информационната система на НАП за подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, с посочена дата на прекратяване на трудовия договор на жалбоподателя - 01.02.2023г. /стр. 128 от делото/. Това се установява и от трудовата книжка на жалбоподателя с посочена дата на прекратяване 01.02.2023г.

На следващо място, съгласно чл. 347 от КТ, трудовата книжка е официален удостоверяващ документ за вписаните в нея обстоятелства, свързани с трудовата дейност на работника или служителя. Според чл. 40, ал. 1 от НПОС, стажът се установява с трудови, служебни и осигурителни книжки, с документ по утвърден образец, издаден от осигурителя, и с данните по чл. 5, ал. 4 от КСО. В случая съдът приема, че представената по делото трудова книжка, правилно оформена в съответствие с изискванията в приложимата ѝ редакция на Наредбата за трудовия стаж (Загл. изм. – ДВ, ебр. 65 от 2024 г., в сила от 1.06.2025 г.), вписванията са извършени от лицата, които имат право да ги правят, има подписи и печат на работодателя, за което се установи, че е от лице с надлежна представителна власт, в нея няма изтривания, прибавки между редовете и други външни недостатъци, поради което не са налице съмнения за достоверността на направеното вписване. Същата надлежно удостоверява трудов стаж на жалбоподателя от 6 дни при “Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД.

Извършвана от жалбоподателя трудова дейност за процесните дни от 26.01.2023г. до 31.01.2023 г. при “Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД се установява и от показанията дадени от двамата разпитани в хода на съдебното производство свидетели. Същите заявяват, че са работили заедно с жалбоподателя в една компания „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, като И. е

бил ръководител екип на техническата поддръжка. Преди това компанията е била с наименование „Рейшънъл Пърформънс“, като там свидетеля К. дава показания, че са работили заедно с жалбоподателя около 5 или 6 години. Казано им е от мениджмънта, че има нов инвеститор, който желае да започне чрез нова компания. Преподписани са нови договори с „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, като жалбоподателят е продължил да работи заедно със свидетелите. Свидетелите дават сведения, че не са сменяли работното място, като същото се намира на [улица], Бизнес Център Европарк, ет. 2. Тези данни се подкрепят и от проведени разговори с останалите служители, при извършването на предходна проверка, завършила с издаването на Констативен протокол № КП-5-21-01405596/08.08.2023г. /лист 204 от делото/, като в писмо изх. № 4023-21-272-6/15.08.2023г. /лист 203/ се сочи, че същите са извършвали организационни офис дейности. В оспореното решение също е посочено, че писмени сведения относно трудовата им заето са дадени от служители на дружеството /стр.4 от оспореното решение/, но същите не са кредитирани от административният орган, без да са изложени конкретни аргументи за това. Съдът приема, че събраните по делото доказателства опровергават направения от административния орган извод, че жалбоподателя И. не е полагала труд по трудово правоотношение с работодателя „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД в периода 26.01.2023г. до 31.01.2023 г.

В настоящия случай органът е отрекъл качеството на "осигурено лице" на И. по смисъла на <https://web.apis.bg/p.php?code=2016&base=NARH&topar=art4> § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като дружеството „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, в което той е работил за спорните шест дни, преди настъпване на прекратяването на трудовото правоотношение, не е доказало, че извършва стопанска/търговска дейност за целите, за които е наело по трудово правоотношение и жалбоподателя.

Издадените на дружеството задължителни предписания за заличаване на осигурителните данни за жалбоподателя И., на основание чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, не са оспорени от дружеството и са изпълнени на 18.10.2023г., а в производството пред административния орган, завършило с тяхното издаване, не е участвала и В. И., т. е. той не е упражнил субективното си право на защита срещу тези предписания.

Независимо от това, административният орган, издал оспорения пред съда административен акт, е приел като правно основание за отмяна на разпореждането за отпускане на парично обезщетение от 14.02.2023г. именно основанието по чл. 54ж, ал. 2, т. 1 КСО. В тази връзка основателни са изложените в жалбата възражения, че задължителните предписания са имали правопогасяващ ефект по отношение на В. И., защото с тях са заличени осигурителните му данни, на основание чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, относими към претендираните парични обезщетения за безработица по чл. 54а от КСО.

В административното производство е прието безпротиворечиво, че става въпрос за лице с претенция, че е работило по трудово правоотношение с дадения осигурител /работодател/, с което е налице трудовоправна връзка, предвид представените по делото доказателства, но от данните по делото е видно, че в контролното административно производство за проверка

спазването на осигурителното законодателство по реда на 107 и сл. от КСО, по което са издадени и задължителните предписания от 4.10.2023г. за заличаване на осигурителни данни, контролните органи на ТП на НОИ установяват, че осигурителят не е извършвал търговска дейност през процесния период, а именно през януари 2023г.

В допълнение следва да бъде посочено, че Върховният административен съд, в Определение № 9091/29.09.2023 г. по адм. дело № 8567/2023 г. е имал възможността да се произнесе, че ако осигурителят е недобросъвестен и не документира търговската си дейност, не декларира доходи и не заплаща данъци, то той няма и интерес да защитава правата на осигурените лица в това производство, а те от своя страна, независимо, че претендират извършването на трудова дейност, не могат да установят този факт в контролното производство, тъй като не са страна. Невъзможно за тях става и събирането на осигурителен стаж, дори когато осигурителят им не е изпълнил задължението си да внася осигурителни вноски. Заличаването на данните, на основание чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, има пряко действие върху правата и законните интереси на осигурените лица, защото те се прекратяват с влизане в сила на задължителните предписания. В контролните производства на НОИ съдебната практика приема, че отношенията между осигурител и НОИ, и осигурен и НОИ, са различни и самостоятелни, и поради това, когато се проверява осигурителят, осигурените лица не могат да участват в административното и съдебно производство, а имат самостоятелни права, които следва да защитават.

В производството по издаване на задължителни предписания, те са пряко и непосредствено засегнати от издавания административен акт, търпят последиците от заличаване на осигурителните им данни, но не участват като страна в това административно производство.

Такъв правен резултат може да бъде избегнат, когато в контролното производство НОИ установи всички факти по отношение на осигурителя и осигурените лица, за които внася осигурителни вноски, т. е., когато всички заинтересовани лица са страни в административното и съдебно производство, респективно постановените административни и съдебни актове са с еднакво действие по отношение на страните.

Лицето, което претендира да е "осигурено" по смисъла на КСО и по отношение на неговия осигурител- адресат на задължителните предписания, следва да има процесуално право на защита и да бъде конституирано като заинтересована страна в производството по оспорване на задължителните предписания, защото именно те, и в конкретния случай, са основанието по чл. 54ж, ал. 2, т. 1 за отказ за парично обезщетение за безработица или отмяна на отпуснато такова.

Правото да участва в административното производство по установяване на обстоятелствата, касаещи заличаване на неговите осигурителни данни, лицето черпи и от разпоредбата на 120, ал. 2 от Конституцията на Република България. В горния смисъл е и съдебната практика на ВАС по сходни казуси. Безспорно е, че за възникване фактическия състав на правото да се получи парично обезщетение по чл. 54а от КСО, лицето следва да е осигурено, като за това е необходимо да се докаже, че е налице реално извършване на

трудова дейност и заетост на работника. Тези обстоятелства, настоящият съдебен състав намира за доказани по делото, предвид гореизложените аргументи. Независимо от това, следва да бъде посочено, че дори и да се приеме, че жалбоподателя И. не е полагал реално труд през процесните шест дни за работодателя „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, то заличаването на данните при последния работодател не изключва правото му по чл. 54а КСО, тъй като за упражняването му законодателят не предвижда осигуряването да е налице непосредствено преди сезиране на административния орган, така и съгласно Решение № 4422 от 10.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 11979/2021 г., VI о. Разпоредбата на чл. 54а от КСО изисква да са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които отговарят на другите кумулативни материалноправни предпоставки за отпускане на ПОБ, предвидени в чл. 54а, ал. 1, т. 1-3 от КСО. В настоящия казус административният орган не е съобразил наличието на трудов и осигурителен стаж в „Рейшънъл Пърформънс“ ЕООД над 5 години, като не е изложил никакви мотиви касателно това обстоятелство.

Обстоятелството, че през периода 26.01.2023 г. – 31.01.2023 г. И. не е бил осигурено лице, не води до извод, че не е изпълнявал условията по чл. 54а, ал. 1 от КСО (в този смисъл Решение № 2076 от 04.03.2022 г. по адм. д. № 8715/2021 г., VI отд. на ВАС). От друга страна в разпореждането № 214-00-1910-1/14.02.2023 г. /л. 239/ за отпускане на парично обезщетение за безработица е отразен осигурителен стаж за периода след 31.12.2001 г. - 16 г. и 9 месеца.

В хода на административното производство не е изяснено по какъв начин фактът, че лицето не е било осигурено през периода 26.01.2023 г. – 31.01.2023 г., се е отразил на изпълнението на условията по чл. 54а, ал. 1 КСО и правото на парично обезщетение за безработица или неговия размер.

Следва да бъде посочено също така, че разпоредбата на чл. 54л от КСО изисква отказването на ПОБ да се извършва, освен въз основа на данните по чл. 5, ал. 4 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията. От издаденото решение и потвърдените със същото разпореждания не е видно административният орган да е събирал и обсъждал документи от жалбоподателя във връзка с претендираното ПОБ.

Предвид изложеното и с оглед на събраните и ценени доказателства по настоящото дело, съдът намира, че оспореното решение и потвърдените с него разпореждания, са издадени както при допуснати съществени процесуални нарушения, така и при неправилно приложение на материалния закон, поради което същите следва да бъдат отменени като незаконосъобразни.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски за адвокат, които съгласно представения по делото договор за правна защита и съдействие са заплатени в брой към момента на сключването му и са в размер на 2 500 лева /л. 324/. От страна на процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар, което съдът счита за основателно. При прилагане на относимите разпоредби от Наредба № 1/2004

г. за минималните адвокатски възнаграждения се установява, че хонорарът уговорен между страните надвишава определеното в чл. 8, ал. 2, т. 2 възнаграждение за процесуално представителство за дела по КСО.

Предвид гореизложеното в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 500 лева – адвокатски хонорар.

Воден от горното и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 17 състав,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА, на основание чл. 194, ал. 3 във вр. с ал. 2 от ГПК, неавтентичността на Заповед № 10/31.01.2023г. за прекратяване на трудов договор и я изключва от доказателствата по делото.

ОТМЕНЯ решение № 1040-21-73/12.02.2024г. на директора на Териториално поделение на НОИ – С. град и потвърдените с него Разпореждане № 214-00-51910-9 и Разпореждане № 214-00-1910-10 от 02.11.2023г. на длъжностно лице на осигуряването за безработица.

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град да заплати на В. И. И., ЕГН: [ЕГН], разноски по делото в размер на 500 /петстотин/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: